

ANNA PERSSON

EN
KOPP
MED
MINNEN

ANNA PERSSON

Min mormor har skrivit om sin barndom och där kan jag läsa om hur min mormors mor Anna levde. Min mormor skriver "När pappa var ute på olika uppdrag fick mamma sköta mera av marktjänsten än vanligt. Jag hade alltid en känsla av att mamma levde upp vid dessa tillfällen, då passade hon på att ha kafferep eller gjorde andra saker, som var svåra att få igenom när pappa var hemma".

Ja, det är de där kafferepen som jag funderat mycket över, ställa till med kalas. Duka och plocka fram de fina små kopporna och servera kaffebröd. Jag tänker på att det var det finaste som kunde hända i deras liv.

Anna föddes 6 maj 1885 i Åker Småland. Hur Anna och Anders träffades går nu inte att få reda på, det förblir en hemlighet. Anna födde sju barn i samma säng och rum på gården Wickhult. Hon gifte sig med Anders 28 maj 1910. Annas och Anders barnaskara växte snabbt; "och som så många män av den äldre generationen trodde Anders att barnafödande och skötsel av de små livet, var något som fruntimren gjorde vid sidan om allt annat arbete i ett bondehem", skriver min mormor.

Det kan inte ha varit lätt för Anna att hinna med och orka allt som skulle göras i hemmet och på gården. Vissa perioder hade hon hjälp av barnflicka och

”JAG HADE ALLTID EN
KÄNSLA AV ATT MAMMA
LEVDE UPP VID DESSA
TILFÄLLEN, DÅ PASSADE
HON PÅ ATT HA
KAFFEREP..”

släktingar men det måste ha varit ett otroligt slitsamt liv. Bara att tvätta all tvätt vid bryggan i kallt sjövattnen.

Min mamma minns sin mormor Anna sitta ner en liten stund vid vedspisen med en liten kopp kaffe, koppen med rosor på. Den lilla stund av vila i den annars så slitsamma dagen.

Min mormor skriver också att hennes far Anders inte var så mycket för nymodigheter. Elektriska ledningar lades in men Anders tyckte att ”man klarar sig fint med fotogen” så det tog lång tid innan de kopplades in. Likadant var det med uppvärmningen av huset. Kakelugnar och vedspis var bra att ha, skog fanns ju att tillgå. Det var de kvinnliga sysslorna som hade underlättats av nymodigheter, kanske var det därför det inte kändes så viktiga.

Annas högsta önskan var att få en korkmatta åtminstone i köket, för att slippa skurgolvet. Anna och barnen plockade bär och svamp som de sålde till Sanatoriet i Hultafors, pengarna skulle gå till en korkmatta. När pengarna väl räckte till matan skulle den läggas in också. Då blev Anders förgrymmad, han hade ju skog till nytt golv om det nu skulle bli utslitet av skurningen. Att det sparade in en hel del arbetsdagar för den kvinnliga delen av familjen, var inget gällande argument för Anders.

1929 skulle Anna åka till Göteborg hon råkade gå på fel tåg och hoppade av i farten för att komma på rätt. Hon slog sig illa i huvudet och blev aldrig riktigt bra efter det. Nerverna började strejka på henne och hon fick svårt att sova. Min mormor Svea skriver ”Mamma fick dock några relativt lugna år mot slutet av sitt liv. Även nu inträffade olika saker som hon fick ta itu med, men i stort sett var detta en skön tid för henne”. 18 mars 1974 somnade Anna in, hon blev 89 år gammal.

KOPPEN

Rosenkoppen, den finns i så många utföranden. Nästan alla har en relation till den lilla koppen med rosor på. Annas kopp är mycket liten, tunn och skör. Jag har valt stengodslera för en mer hållbar och vardaglig känsla. Rosenmönstret har jag valt att ha kvar inuti koppen och på fatet, fast i en modern ton och stil. Fram för mer rosor i vardagen, det tycker jag.

Anna Wennberg Sjömansdotter

BAKGRUND

Göra någonting som man älskar. Det gick mitt slutprojekt ut på. Att följa mitt hjärta och kombinera alla de delar som finns inom mig i ett projekt.

Minnen och historier, det har alltid varit närvarande i mitt liv. Jag, en sjömansdotter som klamrar mig fast vid saker och minnen. Morfar berättade om gamla släktingar och om gamla grejer. Vem som hade haft vad, hur de levde och var saker var köpta eller funna. Saker och ting hemma hos min mormor och morfar fick liv genom alla dessa historier.

Hantverk, att skapa någonting har också alltid varit närvarande. Att uppskatta det som skapats av kvinnohänder genom tiderna. Duka med den vackra broderade duken av moster Ruth. Bädda med örngotten vävda av gammelmormor, närvaron av kvinnorna i min egen historia det har påverkat mig mycket. Hur var deras liv, kunde de påverka sitt liv? Vad tänkte de på när de satt där med sin lilla kopp med kaffe, som kanske var utblandat med cikoria eller bark.

Jag har alltid fascinerats av mönster och form och att kombinera det genom keramik är faktiskt fantastiskt. Jag har samlat på koppar länge, ärvda och funna på loppis och ibland dyrare från någon antikaffär. Den där lilla koppen med sitt lilla öra, tänk vad den har fått höra mycket skvaller...

I mitt slutprojekt har jag kombinerat min fascination av koppar och form med mönsterskapande och historierna som jag samlat på.

